

ಹುಯ್ಯೋ ಹುಯ್ಯೋ ಮ್ಲೈರಾಯ್

ಚೇಮನಹಲ್ಲಿ ರಮೇಶಬಾಬು

ಕಲೆ: ಕುಮಾರ ಸಿ. ಕಾಂಚನಹಲ್ಲಿ

ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ನಿಡ್ದೆಗೆಟ್ಟಿದ್ದ ಶಾರದಮ್ಮ
ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮನೆಯಿಂದ ಅಚೆ
ಬಂದಳು. ಅವಳು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಸೋರುನೀರಿಗೆ
ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವಳ ಮೈ ಹಗ್ಗಿದಂತೆ
ಕಾಣತೋಡಿತ. ನಡುನೇತ್ತಿ ಗಾಸಿಗೊಂಡಂತಿತ್ತು.
ಹಾಗಾಗಿ ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ಆಗಾಗ ತನ್ನ ಎಡಗ್ಗೆಯಿಂದ
ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಳೆ ಇನ್ನೂ ಜನುಗುತ್ತಿರ್ಲೇ
ಇತ್ತು. ಹಾಗೆ ಜಿಟಿಜಿಟಿ ಜೀನುಗುವುದೆಂದರೆ
ಬಿಡುವು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಅನ್ನುವ ಹಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ
ಸರಪಗಳಲ್ಲಿ ಬೋರನೆ ಸುರಿದುಬಿಡುವುದು.
ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ಮಳೆಯ ವರಸೆ ಅದೇ ಆಗಿತ್ತು.
ಭವಿಷ್ಯದ ಮರುಭೂಮಿ ಎಂಬ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯೂ
ಆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಒದಗಿಬಂದಿದ್ದ
ದಿನಗಳವು. ಸಾವಿರದ ಏನೂರು ಅಡಿಗಳಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ
ಇಂಹೊಳಿದ್ದ ಅಂತರ್ಜಾಲ ಮಟ್ಟ ಉಳಿದುವ
ಬಂದಮ್ಮ ರ್ಯಾತಾಟಿ ಕಂಗಳ ನೋಟ ನಗರ-ಪಟ್ಟಣಗಳ
ಕಡೆಗೆ ನೆಡುವಂತೆ ಆಗಿತ್ತು. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲೇ

